

וכשהשכינה שורה בתוך האדם, כמה מחנות קדושים כלם מזדמנים לשם.

בא ראה, כשדוד המלך נצל מאכיש מלך גת, אז אמר את זה, משום שהשכינה הקיפה אותו ונצל מהם מאכיש ומעמו, כל אותם שהתקיפו [שהקיפו] אותו. מה פתוב? (שמואל א-א כא) ויתהלל בידם, למה ויתהלל? הנה צריך לכתב וישתגע, כמו שנאמר (שם) פי הבאתם את זה להשתגע עלי. אלא חזר על אותו דבר שאמר דוד בתחלה, שפתוב (תהלים עג) פי קנאתי בהוללים וגו'. אמר לו הקדוש ברוך הוא: חייך עדין אתה צריך את זה. פיו שנכנס לבית אכיש והחזיקו בו, מה פתוב? ויתהלל בידם, פאותם הוללים שקנא בהם בהתחלה. ואז באה שכינה ושרתה סביב דוד.

ואם תאמר שהשכינה לא שורה פי אם בנחלתה, שהיא הארץ הקדושה - ודאי לא שורה בעבור [שיינקים] לינק ממנה, אבל שורה כדי להגן. וכאן פשבא יעקב מבית לבן, כל המחנות הקדושים הקיפו אותו, ולא נשאר לבדו.

אמר רבי חזקיה, אם כף [ס"א שקל המחנות הקדושים באו יחד עמו והשכינה עמו], למה פתוב וינתר יעקב לבדו וגו'? אמר רבי יהודה, משום שהכניס עצמו לסכנה והיה רואה אותה סכנה בעיניו, הם פרשו ממנו, ואז אמר, קטנתי מפל החסדים ומפל האמת, אלו הם המחנות הקדושים שנפרדו ממנו.

רבי יצחק אמר, כדי להשאירו עם אותו ממנה של עשו שהיה בא ברשות עליונה, ואלה הלכו לומר שירה, שהגיע זמנם לשבח

בגין לשזבא ליה. וכד שכינתא שריא בגייה דבר נש, כמה משריין קדישין פלהו אזדמנו לתמן.

תא חזי, פד דוד מלכא אשתזיב מאכיש מלך גת כדין אמר האי, בגין דשכינתא סחרא ליה ואשתזיב מנייהו מאכיש ומעמיה כל אינון דאתקיפו (נ"א דאקיפו) ביה, מה כתיב, (שמואל א כא) ויתהלל בידם, אמאי ויתהלל, וישתגע מיבעי ליה, כמה דאתא אמר, (שם) פי הבאתם את זה להשתגע עלי.

אלא אהדר על ההוא מלה דאמר דוד בקדמיתא דכתיב, (תהלים עג) פי קנאתי בהוללים וגו'. אמר ליה קדשא בריך הוא חייך עדיין אנת אצטריך להאי, פיון דעאל לבי אכיש ואתקיפו ביה, מה כתיב ויתהלל בידם, פאינון הוללים דקני בקדמיתא, וכדין אתיא שכינתא ושריא סחרניה דדוד.

ואי תימא שכינתא לא שריא אלא באחסנתיה, דאיהי ארעא קדישא. ודאי לא שריא בגין (דינקו) לינקא מנה, אבל לאגנא שריא. והכא כד אתא יעקב מבי לבן פלהו משריין קדישין סחרן ליה ולא אשתאר בלחודו.

אמר רבי חזקיה אי הכי (ס"א דכלהו משריין קדישין אתו כהדרה ושכינתא כהדרה), אמאי כתיב וינתר יעקב לבדו וגו'. אמר רבי יהודה בגין דאעיל גרמיה לסכנה, והוה חמי לההיא סכנה בעיניו, אינון אתפרשו מניה, וכדין אמר קטנתי מפל החסדים ומפל האמת, אלין אינון משריין קדישין דאתפרשו מניה.

רבי יצחק אמר בגין לשבקא ליה עם ההוא ממנא דעשו דברשותא עלאה הוה אתי. ואלין אזלי למימר שירתא דמטא זמנייהו

אֶת הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאוֹתָהּ
שְׁעָה, וְאַחַר כֵּן חֲזָרוּ. זֶהוּ שְׁפָתוֹב
קִטְנֵי מִכַּל הַחֲסָדִים וּמִכַּל הָאֱמֶת
אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת עַבְדְּךָ וְגו', וְעַתָּה
הֵייתִי לְשָׁנֵי מַחְנוֹת. מַחְנֵה שְׁכִינָה,
וְכָל בֵּיתוֹ. [ס"א מַחְנֵה אַחַר הָיָה, שְׁפָתוֹב מַחְנֵה
אֱלֹהִים זָח]. לְשָׁנֵי מַחְנוֹת - שְׁהִיָּה
שְׁלָם מִכַּל הַצְדָדִים מִשְׁנֵי חֻלְקִים,
לְבָן וְאָדָם.

רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, הָרִי נִתְבָּאֵר
אוֹתוֹ לִילָה שְׁלֹטוֹן שֶׁל צַד שֶׁל
עָשׂוּ הָיָה בְּאוֹתָהּ שְׁעָה, שְׁהָרִי
כְּתוּב (בְּרַאשִׁית א) יְהִי מְאֹרֶת חֹסֶר,
וּמִשׁוּם כֵּן וַיִּתֵּר יַעֲקֹב לְבָדוֹ,
שֶׁנֶּשְׂאָר יַעֲקֹב, שֶׁהוּא שְׁמֵשׁ לְבָדוֹ,
שֶׁהִתְכַסְּתָה הַלְבָנָה מִן הַשֶּׁמֶשׁ.
וְאִף עַל גַּב שְׁשִׁמִּירַת [וְעַם כָּל זֶה הַשִּׁמְרָה
שֶׁל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא זָזָה מִמֶּנּוּ
מִכַּל וְכָל, וְעַל זֶה לֹא יָכֹל לוֹ,
שְׁכָתוֹב וַיֵּרָא כִּי לֹא יָכֹל לוֹ.

הַסְתַּבֵּר יְמִינָה וְרָאָה אֶת אַבְרָהָם,
הַסְתַּפֵּל שְׁמֵאלָה וְרָאָה אֶת יִצְחָק,
הַסְתַּפֵּל בְּגוּף וְרָאָה שְׁנַכְלָל מִצַּד
זֶה וּנְכַלָּל מִצַּד זֶה, וְאָז וַיִּגַע בְּכַף
יָרְכוּ, בְּעֵמוּד אֶחָד הַסְמוּךְ לְגוּף,
שֶׁהוּא מִחוּץ לְגוּף.

וְכֵן חֲנָה מְלֵאָף ה' סְבִיב לִירְאִיו
וַיַּחְלָצֵם, הַקִּיפּוֹ בְּכָל צְדָדָיו כְּדִי
לְהַצִּילוֹ. וּכְשֶׁשָּׁרְתָה שְׁכִינָה בְּתוֹכוֹ
[ס"א אֵלֶיךָ], כִּמְהָ חֲזָרוֹת וּמַחְנוֹת בְּאוֹ
עֲמָה, וּמְאוֹתָם מְלֵאכִים שְׁלַח
לְעֵשׂוֹ.

וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מְלֵאכִים. אָמַר רַבִּי
אַבָּא, וְכִי מָה הוּא הַתְּעוּרָר אֶל
עָשׂוֹ? וְטוֹב הָיָה לוֹ לְשַׁתֵּק מִמֶּנּוּ.
אֵלָּא, אָמַר יַעֲקֹב, יוֹדַע אֲנִי שֶׁעָשׂוֹ
חוֹשֵׁשׁ לְכַבּוֹד אַבָּא וּלְעוֹלָם לֹא
הִרְגִּזוּ אוֹתוֹ, וְהִרְגִּזוּ יוֹדַע, שֶׁהוּאֵיל
וְאַבָּא קָיָם, אֲנִי פוֹחַד מִמֶּנּוּ, אֲבָל
עָכְשׁוֹ שְׁאַבָּא קָיָם, אֲנִי רוֹצֵה

לְשַׁבְּחָה לִיָּה לְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא בְּהֵיָא
שְׁעָתָא, וּלְכַתֵּר אֶהְדְּרוּ, הָדָא הוּא דְכְּתִיב
קִטְנֵי מִכַּל הַחֲסָדִים וּמִכַּל הָאֱמֶת אֲשֶׁר
עָשִׂיתָ אֶת עַבְדְּךָ וְגו', וְעַתָּה הֵייתִי לְשָׁנֵי
מַחְנוֹת. מַחְנֵה שְׁכִינָתָא, וְכָל בֵּיתָהּ, (ס"א מַחְנֵה
חֲדָ הָיָה דְכְּתִיב מַחְנֵה אֱלֹהִים זָח), לְשָׁנֵי מַחְנוֹת, דְּהוּא
שְׁלָם מִכַּל סְטָרִין מִתְרִין חוּלְקִין חוּר
וְסוּמָק.

רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, הָא אֲתָמַר, הַהוּא לִילֵיא
שׁוּלְטָנוּתָא דְסֵטְרָא דְעָשׂוֹ הוּא בְּהֵיָא
שְׁעָתָא דְהָא כְּתִיב (בְּרַאשִׁית א) יְהִי מְאֹרֶת חֹסֶר,
וּבְגִין כֵּן וַיִּתֵּר יַעֲקֹב לְבָדוֹ, דְּאֲשַׁתָּאֵר יַעֲקֹב
דְּאִיהוּ שְׁמֵשׁא בְּלַחְדוּדֵי, דְּאֲתַכְּסִיא סִיְהָרָא
מִן שְׁמֵשׁא. וְאִף עַל גַּב דְּנִטְרִירו (ס"א וְעַם כָּל דָּא
נִטְרִירו) דְּקְדוֹשׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא אֲתַעְדֵי מְנִיָּה
מִכַּל וְכָל, וְעַל דָּא לֹא יָכֹול לוֹ, דְּכְּתִיב וַיֵּרָא
כִּי לֹא יָכֹול לוֹ.

אֶסְתַּבֵּר לִימִינָא וְחָמָא לְאַבְרָהָם. אֶסְתַּפֵּל
לְשְׁמֵאלָא וְחָמָא לְיִצְחָק. אֶסְתַּפֵּל
בְּגוּפָא וְחָמָא דְאֲתַפְּלִיל מִסְטָרָא דָּא
וְאֲתַפְּלִיל מִסְטָרָא דָּא, כְּדִין וַיִּגַע בְּכַף יָרְכוּ.
בְּחַד עֵמוּדָא דְסְמוּךְ לְגוּפָא דְאִיהוּ לְבָר מִן
גוּפָא.

וּבְגִין כֵּן חוֹנָה מְלֵאָף יי סְבִיב לִירְאִיו
וַיַּחְלָצֵם, אֲקִיפָה לִיָּה בְּכָל סְטָרוֹי בְּגִין
לְשׁוֹבָא לִיָּה, וְכַד שָׂרָא שְׁכִינָתָא בְּגִיָּה (ס"א
לְגִיָּה) כִּמְהָ חֲזָרוֹת וּמִשְׁרִינָן אֶתּוֹ בְּהֵיָא,
וּמְאִינוֹן מְלֵאכִין שְׁדֵר לְגִבְיָה דְעָשׂוֹ:

וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מְלֵאכִים, אָמַר רַבִּי אַבָּא וְכִי
אֲמֵי אֲתַעֵר אִיהוּ לְגִבְיָה דְעָשׂוֹ,
וְטַב הָיָה לִיָּה לְאַשְׁתוּקֵי מְנִיָּה. אֵלָּא אָמַר

יַעֲקֹב יְדַענָא דְעָשׂוֹ חֵישׁ לִיָּה לִיקְרָא דְאַבָּא וּלְעוֹלָם לֹא אֲרַגִּיז קְמִיָּה, וְהָא
יְדַענָא הוּאֵיל וְאַבָּא קָיָם לֹא מִסְתַּפִּינָא מְנִיָּה, אֲבָל הַשְׁתָּא דְאַבָּא קָיָם